

[Indenrigsministeren.]

son, men det skyldes jo, at jeg har den opfattelse, at hr. Erlendsson nærmest var imod, alle piger over 12 år vidste jo alt om den ting, og så kunne vi i og for sig klare problemet meget let.

Må jeg som en generel bemærkning sige til de ordførere, som har været inde på aldersgrænsen vedrørende svangerskabsforebyggelse, at den aldersgrænse, vi har på 15 år, er jeg meget villig til at se på om vi i givet fald helt skal ophæve, eller hvad vi i givet fald skal gøre. Vi har selvfølgelig haft kontakt med justitsministeriet, idet det giver visse problemer i forhold til den kriminelle lavalder på dette område, men så vidt jeg har forstået, har man i justitsministeriet ikke særlige betænkeligheder.

Om man skal kunne vælge en anden læge til vejledning end den, man selv har, er jeg parat til at tale om i udvalget. Jeg ved ikke, om vi kan finde en løsning, men jeg er som sagt meget parat til at tale om det.

Med hensyn til spørgsmålet om den gratis vejledning, kunne jeg i og for sig også ønske noget sådant. Det, det drejer sig om, er, at pengene skal betales, hvad enten det er stat eller kommune, og hvis man her vælger at sige, at det er amterne, der skal betale, er vi jo ganske ferne her i folketinget til at lægge byrden over på de andre. Der skal den også udskrives i skat. Disse bemærkninger skal ikke opfattes som en modstand mod dette, for jeg finder, at det er noget, vi må hen til, men lad mig oplyse, at man efter en foreløbig beregning er gået ud fra, at det vil koste mellem 50 og 70 mill. kr. Jeg er parat til at give nærmere oplysninger i udvalget, og lad os så se, hvor langt vi når.

Med hensyn til at kunne vælge en anden læge end ens sygekasselæge er jeg også parat til at se på, om vi har nogen muligheder her.

Man var også inde på spørgsmålet om, hvorvidt man skal have gratis præventive midler, og her må jeg sige til fru Hanne Reintoft, at jeg skal nok vare mig for at sige, hvad man misbruger og ikke misbruger. Alene af den grund skal jeg ikke kommen-

tere det meget, men når jeg skal sige noget om det, er det altså, fordi det koster nogle penge, og hvad enten det er staten, amterne eller kommunerne, der skal betale, skal der præsteres 50 mill. kr. Det er dér, det står, og det er et spørgsmål, om vi mener, at vi vil gøre noget sådant.

Fru Ebba Strange var inde på spørgsmålet om apotekernes avancer, og jeg imødeiser gerne spørgsmål herom fra udvalget.

Fru Karen Thurø Hansen var inde på, at nu skulle der ikke opbygges nye, dyre institutioner, og det har i hvert fald heller ikke været hensigten. Her er der bare tale om en opgaveoverførsel.

Fru Grethe Philip var inde på spørgsmålet om forskning, og det vil jeg da gerne drøfte nærmere.

Må jeg sige til fru Inge Krogh, og det gælder i og for sig også hr. Kurt Hansen og andre, at der ligger ikke i dette forslag noget om, at rådgivningsklinikkerne skal nedlægges. Der står, at de skal overføres til amtskommunerne, og når der bliver sagt, at det er noget, amtskommunerne vil prioritere lavt, vil jeg da sætte et spørgsmålstegn ved dette, for det er dog billigere at forebygge end at helbrede — jeg tænker her på den stigning i abortantallet, der har været. Derfor er jeg ikke så sikker på, at amtskommunerne vil prioritere dette meget lavt.

Fru Inge Krogh siger, at hun også godt vil se på det med de 15-årige, og mener, at man tager beskyttelsen væk. Jeg vil nærmest stille det omvendt og sige, at ved at lempe på aldersgrænsen hjælper man måske mange af de piger, der er umodne.

Jeg tror i og for sig ikke, jeg har flere bemærkninger ud over denne sidste, at hr. Kurt Hansen spurgte, om tilskuddet fra statens side til seksualklinikker og til den virksomhed, der her er tale om, faldt væk. Her til må jeg sige, at det går ind i en samlet pulje, når bistandsloven den 1. april 1976 træder i kraft. Man får så 50 pct. refusion og resten som bloktilskud.

Jeg er parat til i udvalget at se på de spørgsmål, som er rejst. De egner sig vist